

הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

תוכן

- א. אין ערער פחות משנים.....1
- ב. דמחזקינן ליה באבוה דהאי דכהן הוא ונפק עליה קלא דבן גרושה ובן חלוצה הוא ואחתיניה ואתא עד אחד ... ואתו בי תרי ... ואתא עד אחד ואמר דכהן הוא ודכולי עלמא מצטרפין עדות ... אנן אחתיניה ואנן מסקינן ליה ולזילותא דבי דינא לא חיישינן.....2
- ג. אפי' בזה אחר זה ... שומעין דבריו של זה היום ולכשיבא חבירו למחר שומעין דבריו
3
- ד. שטרא זייפא הוא מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס ואמינא אינקיט האי בידאי כל דהו ... מה לו לשקר אי בעי אמר ליה שטרא מעליא.....5
- ה. ההוא דאמר לחבריה הב לי מאה זוזי דמסיקנא כך והא שטרא ... שטרא זייפא מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס ... האי שטרא חספא בעלמא ... דהיכא דקיימי זוזי לוקמי...6
- ו. הב לי מאה זוזי דפרעתי למלוה עילוך והא שטרא ... הדרת שקלתינהו מינאי ... דהיכא דאוקמו זוזי לוקמו ... אבל א"ל הדרתינהו ניהלך מחמת דהוו שייפי וסומקי אכתי איתיה לשעבודא דשטרא.....6

דף לב.

א. אין ערער פחות משנים

כבר התבאר במסכת גיטין דף ו: ודרף ט. ששליח¹ המביא גט מארץ ישראל שאין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם מעיקר הדין מסתמא כשר הוא ונותנו לה בסתם והרי היא מתגרשת בו ונשאת, אף על פי שאין מכירין חתימת העדים ואין מוחין בידה².

ואם בא עד אחד וערער לומר שהוא מזוייף, אין שומעין לו. באו שנים וערערו בפירוש לומר אנו יודעים שמזוייף הוא³, אפילו נשאת כבר, תנא.

¹ שו"ע ונו"כ אבהע"ז קמא נג

² ונובה כתובתה מנכסי בעלה מבני חורי אבל לא ממשעבדי, שאנו טוענין ללקוחות לומר שמא מזוייף הוא ואין מוציאים ממונא מידם בחוקת הגט, אף על גב דמכשרינן ליה ומתירין אותה לינשא, דדוקא לגבי דידה הקילו משום חומרות שהחמירו עליה באחרונה, ועל ידי כך ודאי תדרוש ותחקור יפה קודם שתינשא.

³ דעדותן שמעידין בפירוש שהוא מזוייף הוא אלימא מחוקת הגט. לבוש שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

ואם בא הבעל עצמו וערער ואומר לא גירשתיה מעולם והגט מזוייף הוא, שומעין לו, ואפילו נשאת תצא והולד מן השני ממזר.⁴

ב. דמחזקינן ליה באבוה דהאי דכהן הוא ונפק עליה קלא דבן גרושה ובן חלוצה הוא ואחתיניה ואתא עד אחד ... ואתו בי תרי ... ואתא עד אחד ואמר דכהן הוא ודכולי עלמא מצטרפין עדות ... אנן אחתיניה ואנן מסקינן ליה ולזילותא דבי דינא לא היישינן

כבר התבאר במסכת כתובות דף כו: שמי שהוחזק אביו⁵ בכהן ויצא עליו קול שאינו פוסק שהוא בן גרושה או בן חלוצה, ובא עד אחד והעיד שהוא כשר⁶, ובאו אחר כך שנים⁷ ומעידין עליו שהוא חלל ובא אח"כ עוד עד אחד ואמר שהוא כשר. מצטרפין זה העד האחרון עם הראשון, והרי יש שנים עדים שמעידין עליו שהוא כשר ויש גם כן שנים שמעידין עליו שהוא חלל והרי העדים מכחישינן זה את זה, הסר עדות העדים מכאן שהרי מוכחשים הם, וגם הקול כבר נתבטל על ידי עדות הראשון ואם כן נשאר זה בחזקת האב⁸ והרי הוא כהן.

⁴ והטעם דכל שלא נתקיים מחזקינן כאשת איש גמורה ואף על גב שקיום שמרות רבנן דכיון שהבעל מערער וטוען בריא שהוא מזוייף והיא אינה יודעת מזה דבר וגם התימת העדים אינה מקוימת נעמידנה על חזקתה שהיא אשת איש, אבל אם נתקיים הגט בחותמו אין בערעורו של בעל כלום. לבוש ומ"ז שם לד. בית שמואל על שולחן ערוך אבן העזר הלכות גיטין סימן קמא סעיף נג ובב"ש שם ע כתב נ"ל מכאן מוכח דס"ל להרמב"ם ולפוסקים אלו כהג"מ דקדושין דכתב כשאיש טוען מזוייף בעינן קיום מדאורייתא ור"ל לא איירי בטוען מזוייף ועיין בסימן מ"ב מ"ש ובמהרי"ק שורש ס"ו ובתשובת מהרשד"מ סי' א' וכן מוכח מרמב"ם רפ"ב והטור בסי' קנ"ב ובש"ע שם דכתבו כשהי' מביאה את הגט והבעל טוען מזוייף אינה מגורשת ושם טוענת היא ברי ומ"מ מדאורייתא בטל ע"כ דסבירא ליה כהג"מ.

⁵ שו"ע ונו"כ שם ג ז

⁶ שיש בעד אחד כח לבטל הקול כדלעיל. ט"ז שם ה

⁷ אבל אם בא אחד כיון דכבר נתבטל הקול מחמת העד אחד הוה ליה כאילו לא יצא קול מעולם ונשאר חזקה ראשונה לכשרות. ט"ז שם

⁸ שמועיל לתרומה דרבנן כנזכר אך לתרומה דאורייתא לא יועיל שהרי תרי ותרי כספק הוא וחזקת האב אינו מועיל להאכילו תרומה. ט"ז שם ו. ב"ש יד. וע' בס' פמ"ג על יו"ד בפתחה להלכות שחיטה שורש ד' שבי' דדברי הב"ש סתרי אהרדי עיי"ש. והר"ן ס"ל דמהני אף לתרומה דאורייתא שבתרי ותרי אמרינן אוקי מילתא אחזקה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

ג. אפי' בזה אחר זה ... שומעין דבריו של זה היום ולכשיבא

חבירו למחר שומעין דבריו

כבר התבאר במסכת כתובות דף כו: קולא⁹ בדיני ממונות מבדיני נפשות, שבדיני נפשות אין עדותן עדות עד שיראו שני העדים המעשה כאחד, אולם בדיני ממונות אף על פי שלא ראו שני העדים המעשה כאחד, אלא כל אחד ראה המעשה או שמע הודאה מפי הנתבע, מה שלא ראה או שמע השני¹⁰, עדותן מצטרפת¹¹. ומכל שכן כשלא ראו ביחד רק זה מחלון זה וזה מחלון אחר שמצטרפין¹².

ודין גיטין כדיני ממונות לפיכך אין הבעל צריך לומר לשני עדים ביחד שיחתמו בגט, אלא אפילו אמר לזה בפני עצמו ולזה בפני עצמו מועיל בכך, ומצטרפין¹³.

כיצד בדיני ממונות, אמר¹⁴ האחד בפני הלוחו ביום פלוני או בפני הודה לו ביום פלוני, ואמר השני בפני הלוחו ביום אחר או בפני הודה לו ביום אחר הרי אלו מצטרפין, וכן אם אמר האחד בפני הלוחו והשני אמר בפני הודה לו, או שאמר הראשון בפני הודה

אלא דרבנן אחמור דלא נימא הכי איפשר להקל ולומר דכי אחמור היינו דוקא בא"א אי נמי לעבודה וכעובדא דינאי אבל בתרומה לא החמירו. ב"י שם. ועיין אבנ"מ ח

⁹ שו"ע ונו"כ חו"מ לו

¹⁰ סמ"ע שם כ

¹¹ אמנם דוקא בדבר שא"צ רק לראיה, אבל בדבר דצריך עדים לגוף המעשה, כגון עדי התימה או עדי מסירה בשטר שהוא לקנין, דעת הרמ"ה בחידושו ל"ב דמדרבנן לכד מהני בדיני ממונות, לא בגיטין ושחרורי עבדים. ישועות ישראל חוקת המשפט שם מו

¹² סמ"ע שם ונתיה"מ יא

¹³ וכדאיתא בפ' השולח לר"י בן קרחא דס"ל דאפילו בזה אחר זה מצטרפין ואפסיקא הלכתא כוותיה בפ' זה בורר. פרי חדש אבן העזר סימן קכ סעיף י ס"ק כח, ועיי"ש בתורת גיטין לא על מה שכתב שאם אמר כולכם חתמו משום עדים, צריך שיהיו כולם כשרים ושיחתמו כולם בו ביום. כתב והנה למאן דס"ל דכולן משום עדים כתב הב"י דאף שלא חתמו עצמם אין מועיל כשמבטל הקרוב או פסול, מלחתום וצריך למסור להכשרים עדות מחדש עיי"ש. ובג"פ [סקל"ח] תמה דהא קיי"ל בגיטין דף ל"ג [ע"ב] דעדות שבטלה מקצתה לא בטלה כולה. ולק"מ דשם כולם כשרים והביטול עדות הוא מחמת הבעל אמרינן דלא ביטל כולן, משא"כ כאן שקא"פ ביניהם ורחמנא ביטל לכל העדות דבשעת ראייה תליא כמבואר בחו"מ בס"י ל"ו ועיקר עדותו של הע"ה הוא שנכתב הגט בצווי הבעל וכיון שהיה קרוב או פסול ביניהם בשעת צוואה נתבטל כל העדות מש"ה צריך למסור להם עדות מחדש. אכן לפמ"ש הח"מ ס"ק כ"ו דאין להחמיר ולומר כולן משום עדים רק לענין אם חתמו עצמם בסוף גם בנידון זה אין להחמיר.

¹⁴ שו"ע ונו"כ חו"מ ל ט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

לו שחייב לו כבר והשני אומר לאחר זמן הלוחו בפני הרי אלו מצטרפין, שאע"ג שעל מה שמעיד זה אין מעיד זה, מ"מ שניהם מעידים שזה חייב לזה מנה.

וכן לענין לפסול אדם לעדות¹⁵, כגון שנים שהעידו על אחד שהוא פסול שאחד אומר שגנב והשני אומר שהלוח בריבית, הרי אלו מצטרפין לפוסלו שהרי שניהם מעידין שהוא פסול.

וכן לענין איסורים¹⁶ וכגון לאסור אשה על בעלה מצטרפים, וכגון שראו בה דבר מכוער אבל כל אחד ראה כיעור אחר מצטרפין שניהם על דבר מכוער הם מעידים¹⁷.
וכן אם ראו שנטמאה אפילו שכל אחד ראה שנטמאה בפעם אחרת מצטרפין¹⁸.

עוד יש קולא בדיני ממונות¹⁹ מבדיני נפשות, שבדיני נפשות אין עדותן עדות עד שיעידו שניהם כאחד בתוך כדי דיבור ולמדוהו חכמים מן המקרא, ובדיני ממונות אין צריך שיעידו שני עדים כאחד בבי"ד, אלא יבא אחד בפני בי"ד ושומעין דבריו היום וכשיבא העד השני לאחר הזמן שומעין דבריו ומצטרפין זה לזה ומוציאין בהם הממון²⁰.

אולם עדות קדושין הרי היא כעדות נפשות²¹ ואם קדשה בפני עד אחד, ואח"כ קדשה בפני ע"א זה שלא בפני זה, אינה מקודשת²².
וכן אם הם מעידים על אותו קדושין כגון שאמר לה בפני ע"א התקדשי לי בפקדון שיש לי בידך ואח"כ אמר כן בפני עד השני, וכן עדות מיוחדת כגון שראה ע"א מחלון זה וע"א מחלון אחר אין זה קדושין²³.

¹⁵ רמ"א ונו"כ לד כה

¹⁶ אף על גב לענין דרישה וחקירה מדמי לדיני נפשות שאני דו"ח מדאורייתא אפי' בדיני ממונות בעינן דו"ח אלא משום נעילת דלת בפני הלויין א"צ דו"ח לכן בעינן דו"ח ב"י וד"מ.

¹⁷ רמ"א ונו"כ אבהע"ז י א

¹⁸ לפי הטעם דכ"י הב"י דמילי דאיסורי לממון מדמי להו. ח"מ שם ז

¹⁹ שו"ע ונו"כ הו"מ ל ט

²⁰ בדיני ממונות איבעית אימא קרא איבעית אימא סברא דמצטרפין, איבעית אימא סברא דהא כי קא מסהדי נמי בהדי הדדי לאו בחד פומא קא מסהדי אלא מצרפינן להו, א"כ מאי שנא בזה אחר זה ממש או בזה אחר זה לאחר זמן. אי בעית אימא קרא דכתיב [ויקרא ה, א] והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו, והוקשה הגדה לראייה מה ראייה אפילו בזה אחר זה ולאחר הזמן מצטרפים כדילפינן לעיל מיתורא דקרא, אף הגדה אפילו לאחר זמן מצטרפין.

²¹ דעידי קידושין עידי קנין הן לא מצטרפת להיות קנין מלאו קנין דלא בשחרית היה קנין ולא בין הערביים היה קנין וכד"ג לא אשכחנא בשום דוכתא דמצטרפי אבל עידי הלואה דלאו עידי קנין הן אלא עידי ראייה דהא אם החייב מודה ההלואה אין אנהנו צריכין לעדים דהודאת בעל דין כמאה עדים. שו"ת משאת בנימין סימן נא ועיין קצוה"ח הו"מ ל ה שכתב ובעדות גיטין וקידושין למ"ד דבעינן שיראו כאחד (עיין ב"י סעיף ז) ה"נ בעינן שיגידו כאחד, ומאן דלא בעי ראייה כאחד ה"נ לא בעינן הגדה כאחד, כנסת הגדולה (הגה"ט אות נ"א) ע"ש. והוא פשוט מפ"ג דסנהדרין (ל, ב) דמקשינן הגדה לראיה:

²² שו"ע ונו"כ אבהע"ז מב ב

²³ המקנה קונטרס אחרון שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

דף לב:

ד. שטרא זייפא הוא מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס ואמינא אינקיט האי בידאי כל דהו ... מה לו לשקר אי בעי אמר ליה שטרא מעליא

הביא המערער עדים שזו השרה שלו היא, והמחזיק בה לא החזיק בה עדיין ג' שנים²⁴, וטוען ממך לקחתיה והרי שטרי והוציא שטר בין מקויים ובין שאינו מקויים²⁵, טען המערער שהוא מזויף²⁶, והודה לו בעל השטר ואמר כן הוא שהוא מזויף, אבל היה לי שטר כשר ואבד ולקחתי זה שבידי כדי לאיים עליך שתודה שמכרת לי באמת, הואיל ואם היה רוצה היה עומד בשטרו לומר שהוא כשר שהרי הוא מקויים, הרי זה נאמן ואין מוציאין השדה מתחת ידו²⁷, וישבע היסת שהיא שלו.

ואם עשה הדיין מעשה והחזיק למערער בקרקע או שהחזיק המערער מעצמו בקרקע אפילו שהיה השטר מקויים אין מוציאין מהמערער²⁸.

²⁴ כ"כ הטור בסוף הסימן בשם רשב"ם והרא"ש, ולאפוקי ר"י אברצלוני שם שפירש דמיירי בהחזיק. סמ"ע סו. ולא נמצא זה בטור בשם רשב"ם ורא"ש אמנם הם מפרשים להדיא דבלא חזקה איירי ע"ש ד"ה שטרא זייפא וגם התוס' כ"כ להדיא והב"ח פסק בדעת רי"א ובמלה דעתו נגד דעת רשב"ם ותוספות והרא"ש והטור ויש לתמוה עליו היאך סמך עצמו עליו נגד כל הנך רבוותא וק"ל וגם אין דבריו נכונים כלל מכמה טעמים ע"ש ודו"ק בש"ס ובהדושי הרמב"ן גם כן הוכיח דבלא החזיק מיירי ע"ש. ש"ך כח שם

²⁵ ובטור כ' כאן רבותא דאפילו אינו מקויים אלא שיכול לקיימו אח"כ מהני וכן מוכרח לדעת הרמב"ן והרשב"א דמפרשים להך סוגיא באינו מקויים ושיקיימו אח"כ ואף על גב דהטור והרמב"ם שם מפרשי לה במקוים נראה דס"ל דבין במקוים ובין שאינו מקויים ויקיימו חד דינא אית ליה וכן משמע בהרא"ש פ' חז"ה ע"ש. ש"ך כז

²⁶ כתב הש"ך (סקב"ו) דגם הרי"ף מודה לדינא דבכה"ג מהני, רק דפירש אמנה משום שרחוק במציאות לקיים שטר מזויף, אבל באמת מ"ש אמנה ומ"ש מזויף וכו', ע"ש. ועיין תומים (סקב"ו) שדבריו בלתי ברורים, וגם בדברי הרי"ף פלפלתי דס"ל דטוען אמנה היאך שייך גבי שטר מכירה אמנה הא הוא רק שטר מוקדם כיון דבאמת נמכר רק אח"כ, ע"ש באריכות.

²⁷ בשטר הלואה בכה"ג אין הולכין אחר השטר כמבואר להלן וכמו שכתבו הטור והמחבר לעיל סוף סימן פ"ג. והטעם, דלעולם אין מוציאין בכה"ג מתחת יד המחזיק, וכל חד לפי עניינו. סמ"ע סח

²⁸ ש"ך שם כז

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

ה. **ההוא דאמר לחבריה הב לי מאה זוזי דמסיקנא בד זהא שטרא ... שטרא זייפא מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס ... האי שטרא חספא בעלמא ... דהיכא דקיימי זוזי לוקמי**

הוציא עליו שטר מקויים²⁹, ואומר הלזה מזוייף הוא³⁰ או אמנה הוא או פרוע הוא, ואמר המלוה כן הדבר כמו שאתה אומר אבל שטר כשר היה לי ואבד, נשבע הלזה היסת ונפטר, דהאי שטרא חספא בעלמא כלומר אינו אלא כחתיכת נייר, הוא ואין כאן אלא תביעה בעל פה, ואין מאמינים למלוה במיגו שיכל לומר שטר מעליא הוא שהרי הוא מקויים שמשום כך יהא נאמן לומר שטר היה לי ואבד, שהרי זה כמו מיגו להוציא ומיגו להוציא לא אמרינן³¹. וי"א³² שאם השטר מקויים נאמן המלוה במיגו.

ו. **הב לי מאה זוזי דפרעתי למלוה עילוך זהא שטרא ... הדרת שקלתינהו מינאי ... דהיכא דאוקמו זוזי לוקמו ... אבל א"ל הדרתנינהו ניהלך מחמת דהווי שייפי וסומקי אכתי איתיה לשעבודא דשטרא**

²⁹ שו"ע ונו"כ פג ד

³⁰ בטור [סעיף ה'] לא כתב טענת מזוייף, כי לא שכיחי לטעון מזוייף אשטר שכבר הוא מקויים, אלא כתב טענת אמנה או פרוע. סמ"ע ט

³¹ דעת הסמ"ע ס"ק י שאפילו להיש חולקין שאומרים דאמרינן מיגו להוציא וכמ"ש מור"ם בסימן פ"ב סעיף י"ב, מודה הכא דאין המלוה נאמן לומר שטר אחר היה לי ואבדתינהו במיגו דאי בעי שתק ותבעו בשטר זה המקויים, דשאני הכא כיון דהמלוה מודה דתחילת ביאתו לבית דין היה לתובעו בשטר פסול, ואין אומרים מיגו אלא להוכיח מיניה שטענתו שמוען עליו מתחילה היא אמת. אולם הש"ך ס"ז שסברא זו לא קאי למסקנא, אלא כאן הוא משום דהוי מיגו להוציא וכדברי הלבוש, וכ"כ באורים כאן א ב ונתיה"מ ז ועיין ח"י אע"א שם שיישב דעת הסמ"ע

³² דלהרמב"ן והרשב"א ושאר אחרונים המלוה נאמן כאן במיגו כיון שהשטר מקויים, דמיגו להוציא אמרינן, ולא נחלקו כאן רבה ורב יוסף אלא כשהשטר אינו מקויים אם יועיל כשיקיימונו אחר כך כיון שמודה עכשיו שהשטר פסול. ש"ך שם ז ט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

שטר³³ שנכתב כדין³⁴ ולזה בו, ופרע ההלואה, או מחל לו המלוה החוב, אינו יכול לחזור וללוות בשטר זה³⁵, אפילו אם הכל נעשה באותו יום ואין בו פסול מוקדם, כיון שנמחל כבר שעבודו של השטר³⁶, וכן אם פרע מקצת החוב אינו חוזר ולזה אותו מקצת באותו שטר, שלאותו מקצת נמחל שעבודו. והמקצת שלא נפרע גובה אפילו מלקוחות³⁷.

נחלקו הפוסקים בשטר שנמחל שעבודו, שיש אומרים³⁸ שפסולו רק לענין לגבות ממשועבדים, אבל מבני חורין גובה בו, ויש אומרים³⁹ שאפילו לגבות מבני חורין פסול.

ואם אמר לו הלואה⁴⁰ פרעתי והשיב המלוה כן אבל החזרתיו לך המעות, הרי מודה שנמחל שיעבודו ואינו⁴¹ גובה בו⁴², אפילו החזירו לו בו ביום שהלואה⁴³. וי"א⁴⁴ שאינו גובה בו ממשעבדי אבל גובה מבני חורי.

³³ שו"ע ונו"כ מה א

³⁴ בשו"ע שם, לאחר שכתב הדין דכתיבת טופסי שטרות, כתב אבל שטר שנכתב וכו', וכן הוא בטור, ולא מצאתי למה כתבו כן, ומה הקשר בין הלכה דטופסי שטרות להלכה דשטר שנמחל שעבודו, ובדוחק אפשר לפרש שבא להוציא שלא נאמר שכשם ששטר שנכתב על לא כלום כשר, ה"ה שטר שנכתב ונפרע לא יגרע מטופס, וע"כ קאמר אבל, אבל דוחק הוא, שלכאורה הפסול בנמחל שעבודו הוא בעיקר משום שכבר היה כשר ולאחר שנפרע פקע תוקפו של שטר זה, אבל שטר שמעולם לא היה כשר בלי חתימת עדים, ועכשיו מקבל תוקף שטר למה יהא פסול, וצ"ע. פתחי חושן חלק י פרק ג הערה פב

³⁵ ונראה שעיקר הפסול הוא משום שהעדים החתומים בו לא ראו ההלואה השניה, ואף אם ראו, מ"מ חתימתם לא היה על הלואה זו, וה"ז כאין בו עדים ואין דינו כשטר

³⁶ אם לא שקנו מידו מחדש או שמסרו לידו לפני עדי מסירה מחדש, סמ"ע נו ו

³⁷ כנה"ג שם

³⁸ סמ"ע שם סק"א

³⁹ הלבוש שאפילו מבני חורין אינו גובה, דכיון שנתבטלה עדות השטר לענין שעבוד הו"ל כעדות שבטלה מקצתה ובטלה כולה, וכן דעת והש"ך סק"ב, ובנה"מ סק"א נראה דס"ל כדעת הלבוש והש"ך שאינו גובה כלום בשטר שנמחל שעבודו

⁴⁰ שו"ע ונו"כ נו ב

⁴¹ והא דאינו נאמן לומר החזרתים לך במיניו שהיה אומר לא פרעת לי, דהוי מינו להוציא. ולהפוסקים דאמרינן מינו להוציא [פ"ב סעיף י"ב בהג"ה], צ"ל דמיירי כאן שהשטר אינו מקוים, וקמ"ל דאע"פ שיכול לקיימו אח"כ, כיון דהשתא אינו מקוים והודה שהוא פרוע, הרי הוא כחרס ושוב לא מהימן אף כשיקיימנו, ועיין מה שכתבתי עוד שם [סק"ט] דבכל גווי הוי ספיקא דדינא, ואי תפס המלוה אפילו בעדים לא מפקינן מיניה וה"ה הכא, וע"ש. ש"ך שם ח

⁴² ש"ך שם ז

⁴³ סמ"ע ו

⁴⁴ סמ"ע מה א ולבוש נו שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

אבל אם אמר לו החזרתני לך המעות שתחליפם לי, מפני שלא היה יכול להוציא המעות אלא על ידי הדחק, השטר קיים והוי כאילו לא נפרע וגובה בו אפילו ממשעבדי.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

